

ΑΣΜΑΤΙΟΝ

Τῆ ΜΑΡΙΑ ***

(ἐπὶ τοῦ ἤχου: Quand tu chantes bercée
τῆ; Marion Delorme τοῦ Victor Hugo).

Ἄν ἀγρυπνήσας κλίνω
 πονοῦσαν κεφαλὴν,
 σιμά μου διακρίνω,
 ὡς ὄναρ σὲ δειλὴν.
 Ἐγείρωμαι ταχέως
 τὴν πτέρυγα κινεῖς,
 Παῖζε, παῖζε, Μαρία
 παῖζε δὲν με πονεῖς.
 δὲν με πονεῖς.

(δις)

Μ' ἐμέτρησαν οἱ πόνοι
 ἡμέρας ὀλιβεράς,
 παρήλθον τόσοι χρόνοι
 μὲ νόκτα; πνιγηράς·
 Μὲ τήκει ἀγρυπνία
 καὶ εἶμαι ἀσθενής.
 Ἴδὲ, ἰδὲ, Μαρία
 ἰδὲ, δὲν με πονεῖς;
 δὲν με πονεῖς;

(δις)

Τοῦ παρελθόντος φάσμα
 τὸ μέλλον μου ὠχρὸν.
 Κοὶ πένθιμον εἶν' ἔσμα
 τὸ μακρὸν μου παρὸν.
 Ἀνάμνησις γλυκεῖα,
 πικρὰ μὲ τυραννεῖς.
 Ἄρκει, ἄρκει, Μαρία
 ἄρκει δὲν με πονεῖς;
 δὲν με πονεῖς;

(δις)

Καὶ τόφος ἂν με κλείσῃ
 εἰς βάθος γῆς ψυχρὸν,
 θὰ μὲ ἀκολουθήσῃ
 ἡ μνήμη σου νεκρὸν.
 Οὐδὲ παραμυθία
 μὲ εἶν' ἑλπίς θανῆς·
 Θὰ ζῶ πονῶν, Μαρία,
 ἀφοῦ δὲν με πονεῖς,
 δὲν με πονεῖς.

(δις)

ΙΩ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Δύο λησταὶ Βοημοὶ διαβαίνοντες
 πλησίον ἐνὸς ἀγροῦ εἶδον χωρικὸν τινα
 σπεῖροντα.—Σπεῖρε ὅσον θέλεις, τῷ
 λέγουσιν, ὅ,τι φυτρώσῃ εἶναι δι' ἡμᾶς.
 —Πιθανὸν, τοῖς ἀπεκρίθη ὁ χωρικός,

σπεῖρω κανάβι, καὶ ἀπ' αὐτὸ κατασκευ-
 ᾶζουσι τὸ σχοινίον τῆς ἀγχόνης.

Μέλλων νὰ ἀποθάνῃ πλούσιός τις ἐ-
 κάλεσε τὸν χρυσοχόον του καὶ τῷ εἶπε:
 — Εἰς τὴν διαθήκην μου ἀφίνω καὶ εἰς
 ὑμᾶς πεντακόσια τάληρα.—Ὁ χρυσο-
 χόος ἤρχισε νὰ τὸν εὐχαριστῇ μεγάλως
 καὶ νὰ δεικνύῃ διὰ παντοίων τρόπων τὴν
 εὐγνωμοσύνην του, ἀλλ' ὅταν, μετὰ τὸν
 θάνατον τοῦ πλουσίου, ἀνεγνώσθη ἡ δι-
 αθήκη του, ἤκουσε μεταξὺ τῶν ἄλλων
 καὶ τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον.—Ἐπίσης
 κληροδοτῶ καὶ εἰς τὸν χρυσοχόον μου
 Κύριον *** τὰ πεντακόσια τάληρα, τὰ
 ὅποια κατεχράσθη ἀπὸ παραγγελίας τι-
 νὰς, ἅς τῷ ἀνέθεσα.

Διάσημός τις Ἴρλανδοῦς ἔλεγε πρὸς
 τινα φίλον του. « Δαμβάνω καθ' ἡμέραν
 πληθὺν ἀνωνύμων προσβλητικῶν ἐπι-
 στολῶν· ἀλλὰ δὲν πειράζομαι ἐπειδὴ
 αἰσθάνομαι μεγάλην ἀπέχθειαν διὰ τὰς
 ἀνωνύμους ἐπιστολάς. Καὶ διὰ τοῦτο ὅ-
 ταν ἐγὼ ἔλθω εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ γρά-
 ψω ἀνωνύμους ἐπιστολάς τὰς ὑπο-
 γράφω!

Παροιμία τις ῥωσικὴ λέγει ὅτι ὑ-
 ποδέχονται τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὸ ἐν-
 δυμα τὸ ὅποιον φέρει, καὶ τὸν ἀποχαι-
 ρετῶσι κατὰ τὸ πνεῦμα τὸ ὅποιον ἔ-
 δεῖξε.

— Ἰούλιε, δὲν ἔμαθες σήμερον τὴν
 γεωγραφίαν σου, ἔλεγε καθηγητὴς τις
 πρὸς τὸν μαθητὴν του·

— Ὅχι, κύριε καθηγητὰ, δὲν ἀξίζει
 τὸν κόπον.

— Πῶς;

— Ἀφοῦ ἡ γῆ θὰ καταστραφῇ, ἤκου-
 σα νὰ λέγουν ὅτι θὰ ἔχωμεν ἄλλην νεω-
 τέραν.

Ὁ μαρκήσιος Ζιμενὲς, ἐκτὸς ἄλλων
 πολλῶν γελοίων πράξεων ἐποίει καὶ κω-
 μωδίας, ἀλλὰ κωμωδίας οἰκτρὰς· μετα-
 ξὺ τούτων μία ὑπόθεσιν εἶχε τὸν θάνα-

του του Ἀχιλλέως. «Ε! ἠρώτησε μίαν ἡμέραν τὸν Πιρῶν, εἰς ὃν ἀνέγνω τὴν τραγωδίαν, πῶς εὐρίσκεται τὸν χαρακτήρα του Ἀχιλλέως; δὲν φαίνεται ἀρκούντως θυμωμένος; — Ὡ βεβαίως, ἀπήντησεν ὁ Πιρῶν, θυμωμένος ὡς κούρκος.

Ὁ φίλος του Μοντεσκιέ λόρδος Σεστερφεϊλδ, καί τοι ἐξ εὐγενεστάτης καταγόμενος οἰκογενείας, κατειρωνεύετο ἐν τούτοις καὶ περιεφρόνει τὰς ἀριστοκρατικὰς ιδέας τῶν συμπατριωτῶν του. Μεταξὺ ἄλλων ἔθεσε πλησίον τῶν εἰκόνων τῶν προπατόρων των καὶ δύο παριστώσας ἓνα γέροντα καὶ μίαν γραιίαν, καὶ ὑπὸ ταύτας ἔθεσε τὰς ἐξῆς ἐπιγραφάς:

Ἄδὰμ, λόρδος Σεστερφεϊλδ: Εὐαλέδη Σεστερφεϊλδ.

Ὁ στρατάρχης Ῥισελιέ, καί τοι ὢν μέλος τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας, δὲν ἠδυνήθη ποτὲ νὰ συνειθίσῃ εἰς τὴν ἀκαδημαϊκὴν ισότητα. Μίαν ἡμέραν, ὅτε ἤθελε νὰ ἐπιβάλλῃ γελοῖαν τινὰ ιδέαν του εἰς τοὺς ἄλλους, ὅλοι οἱ ἀκαδημαϊκοὶ ἀντέστησαν ἐπιμόνως καὶ δὲν παρεδέχθησαν αὐτήν. Ὁ στρατάρχης ἐγείρεται μετὰ μεγάλης ὀργῆς, καὶ ἐξερχόμενος τῆς αἰθούσης: «Δὲν δύναμαι νὰ κρατηθῶ, λέγει εἰς τινὰ ἀκαδημαϊκόν. Εἶναι ἀνυπόφορος δεσποτισμὸς αὐτὸς, ἕκαστος κάμνει ὅ,τι θέλει.»

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ Α΄ ΦΥΛΛΑΔΙΩ ΙΑ΄ ΛΙΝΙΓΜΑΤΟΣ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ — ΠΑΝΟΠΗ

Ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις συνδρομητῶν πρώτη ἔλυσε τὸ αἶνιγμα ἡ Κυρία Βιργινία Σίνου καὶ δεύτερος ὁ Κύριος Φωκίων Φωτιάδης.

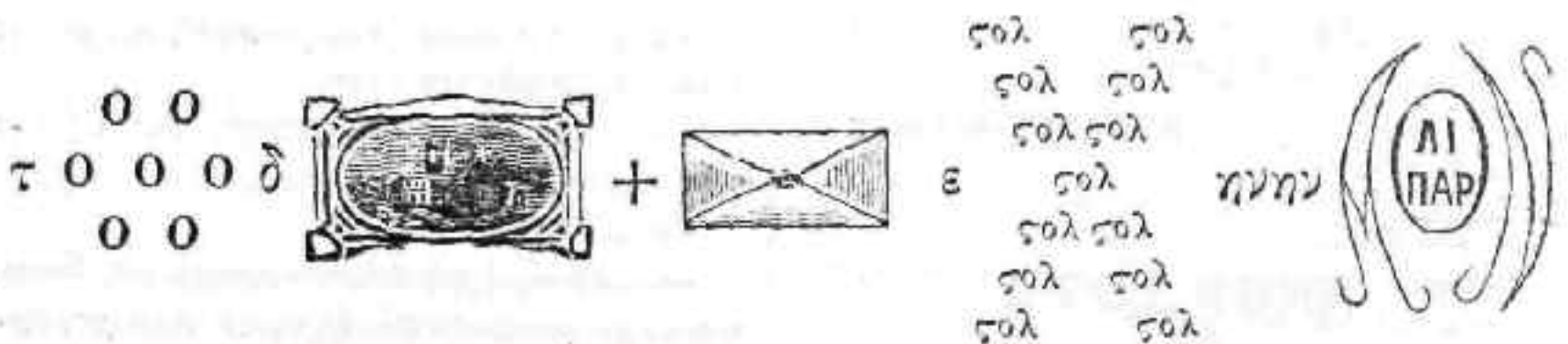
Ἐκ τῶν ἐν Πειραιεῖ ὁ Κύριος Ἰω. Α. Μέρμιγκας.

Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν πρῶτος ὁ Κύριος Δημήτριος Β. Ἀθηναῖος, δεύτερος ὁ Κύριος Γ. Ματθαϊόπουλος καὶ τρίτος ὁ Κύριος Κ. Ν. Παυλάτος.

Ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ οὐδεὶς.

Προσκαλοῦνται οἱ κερδίσαντες νὰ προσέλθωσι νὰ λάβωσι τὰ δῶρα.

ΓΡΙΦΟΣ

Εἰς τὸν πρῶτον λύτην τοῦ Γρίφου τούτου δίδεται ὁ «Παρθενῶν» ἐπὶ ἓν ἔτος δωρεάν.